

[Jens Peter Jensen (Agerskov).]

det øvrige land. Meget er nået, og det takker vi for, men kan vi ikke komme med i den dynamiske udvikling, og kan den 500 år gamle skoleby Haderslev ikke få et universitet, så er vi mange, der er meget ked af det. Giv os vor støtte.

Bomholt: Den sagligt formede betænkning er jo klar nok. Nu har der imidlertid været så mange talere i dag, at det vel kunne misforstås, hvis jeg ikke føjede et par enkelte ord til set ud fra de synspunkter, jeg repræsenterer.

Jeg har igennem mange, mange år talt for oprettelsen af et universitet i Vestjylland. Den formel, vi valgte som baggrund for betænkningens undersøgelser, var samlet i begrebet det sydlige Jylland. Jeg kan meget vanskeligt tænke mig, at tinget vil gå ind for at placere alle tre universiteter i Østjylland. Jeg ville tro, at man vil placere et af disse universiteter i den vestlige side af landet. Og her kommer byerne Ribe-Esbjerg ind i billedet. Ribe har været Sønderjyllands åndelige og kulturelle hovedstad gennem mere end tusinde år. Esbjerg er den voldsomt ekspanderende by, der har den befolkningmæssige og økonomiske baggrund for et universitet i mere udpræget grad end nogen af de andre nævnte byer. Jeg ville tro, at Esbjerg med de sammenbyggede forstæder — det er forstæderne, der det sidste par år har taget befolkningstilvæksten — gradvis og sikkert vil arbejde sig op på de 100.000 indbyggere.

De to byer, de belyser hinanden, supplerer hinanden på udmærket vis, den gamle, der har bevaret sin kulturtradition, de gamle bygninger, og den nye, ekspanderende by med sine mange forbindelser ud over havene og med økonomiske forbindelser i det daglige arbejde fra Limfjorden til grænsen, idet hele det vestlige Sønderjylland jo henhører under Esbjergs økonomiske medarbejde. Jeg ville altså bemærke i al stilfærdighed, at tanken om Ribe-Esbjerg ikke er faldet, men for hvert år, der går, vil rejse sig stærkere og stærkere.

Så er der en ting, jeg vil advare imod; at man udbygger de nuværende universiteter, således at de får den fulde kapacitet til at tage alle studenter. Det er ikke det, der er meningen med det hele og de besværlig-

heder, vi har påtaget os. Vi skal oprette nye universiteter, fordi vi just derigennem skal afhjælpe de mangler, der har vist sig at være ved de gamle universiteter.

Vi skal ikke fortsat udbygge de bestående universiteter, vi skal bane vej for nye, og der er derfor grænser for, hvad der i dette ting kan gennemføres af bevillinger til de gamle universiteter, når det drejer sig om udvidelser. Der er nogle af os, der vil se med meget stor opmærksomhed på disse bevillingsanliggender.

Jeg går i al stilfærdighed ind for, at vestjydernes ønske imødekommes.

Niels Ravn: Når jeg tager ordet her i dag, er det for at sige lidt om placeringen af det, jeg gerne vil kalde det fjerde universitet, universitetet i det sydjyske område.

Planlægningsrådets præmisser er jeg sådan set helt enig i, hvorimod jeg synes, at den konklusion, man må drage deraf, peger et andet sted hen end det, man netop har valgt. Man har for det sydjyske område valgt Esbjergområdet. Man har kasseret såvel Haderslev som Ribe, sådan må man forstå det, som værende for små lokaliteter. Det befolkningmæssige grundlag er her ikke tilstrækkeligt til et nyt universitet, der findes ikke et tilstrækkeligt akademisk miljø, der kan danne grundlag for det, der skal opbygges, og trafikalt — det lægger man stor vægt på — må man også sige, at placering her ikke er hensigtsmæssig.

Det, jeg vil pege på, er, at skal man følge planlægningsrådets præmisser, må placeringen efter min opfattelse blive trekantområdet, så må det blive Kolding. Man siger, at hvis man ikke vælger det vestjyske område — det vest- og sønderjyske område — vil dette område, det vestjyske, aldrig nogen sinde få et universitet. Ja vel, det kan man påstå, men placerer man dette universitet i Vestjylland eller rettere sagt ude ved Esbjerg, kan man jo med lige så stor føje sige, at så vil det folkerige østjyske område aldrig nogen sinde få universitet, og så kan man jo gøre op, hvad der er værst, eller hvad der er bedst.

Man peger også fra planlægningsrådets side på, at placeringen i Kolding er for nær Odense, og det benytter man til at argumentere imod Kolding. Det føles underligt,